

Sygnatura akt: V GC 1281/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: stażysta Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

z powództwa: (...) spółka akcyjna S.K.A. z siedzibą w K.

przeciwko: M. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. M. na rzecz powódki (...) spółka akcyjna S.K.A. z siedzibą w K. kwotę 3309,04 zł (trzy tysiące trzysta dziewięć złotych 04/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- 1100,00 zł od dnia 11 listopada 2016r. do dnia zapłaty,

- 2209,14 zł od dnia 23 listopada 2016r. do dnia zapłaty,

przy czym zobowiązanie pozwanej M. M. jest solidarne ze zobowiązaniem pozwanej M. F. wynikającym z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w dniu 11 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. akt V GNc 1201/17,

2. nie obciąża pozwanej M. M. kosztami procesu,

3. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1281/17

UZASADNIENIE

W dniu 24 marca 2017 r. (data wpływu) powódka (...) Spółka Akcyjna S.K.A.

z siedzibą w K. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpiła do Sądu Rejonowego w Kaliszu V Wydział Gospodarczy z pozwem w postępowaniu upominawczym przeciwko M. M. i M. F. o solidarną zapłatę kwoty 3.309,04 zł

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot: 1.100 zł od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz 2.209,04 zł od dnia 23 listopada 2016 r. do dnia zapłaty. Wniosła również o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż pozwane prowadziły działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pn. (...) Spółka cywilna M. M., M. F.

w P. do dnia 12 grudnia 2016 r. W ramach prowadzonej działalności zakupiły od powódki towar, na który zostały wystawione dwie faktury VAT: nr (...) na kwotę 1.924,69 zł z terminem płatności na dzień 10 listopada 2016 r. oraz nr (...) na kwotę 2.209,04 zł z terminem płatności na dzień 22 listopada 2016 r. Na poczet pierwszej faktury pozwane wpłaciły kwotę 824,69 zł, zatem do zapłaty pozostała kwota 1.100 zł. Powódka wskazała, że pozwana M. F. uznała zadłużenie i zadeklarowała spłatę zadłużenia w ratach. Zaś pozwana M. M., nie kwestionując zasadności ani wysokości żądania powódki oświadczyła, iż nie posiada żadnych dochodów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie V GNc 1201/17 Sąd uwzględnił roszczenie powódki. Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodziła się pozwana M. M. i złożyła sprzeciw.

W uzasadnieniu wskazała, że zadłużenie dochodzone przez powódkę obciąża spółkę cywilną (...), czyli ją i M. F., nie zgadza się zatem, by zasądzoną nakazem zapłaty kwotą miała zapłacić sama. Nie zakwestionowała wysokości żądanych należności, ani terminu ich płatności.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 26 czerwca 2017 r. powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pozwana M. F. nie zakwestionowała nakazu zapłaty, który uprawomocnił się wobec niej w dniu 09 maja 2017 r.

Na rozprawie w dniu 13 lipca 2017 r. pozwana M. M. uznała powództwo w całości. Nadto wniosła o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. M. nie pracuje od momentu zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej, tj. od listopada 2016 r. Jest mężatką. Wraz z mężem mają na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 5 lat. Mąż pozwanej pracuje. Otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości płacy minimalnej, tj. ok. 1.460 zł netto. Pozwana wraz z mężem i dzieckiem zamieszkuje u teściów, w domu jednorodzinnym stanowiącym ich własność. Miesięcznie przekazują im na utrzymanie kwotę 400 zł. Zatem miesięczne dochody trzyosobowej rodziny pozwanej wynoszą 1.460 zł, zaś stałe wydatki 400 zł. Na bieżące utrzymanie pozostaje im więc ok. 1.000 zł miesięcznie, tj. ok. 330 zł na osobę, bez nieprzewidzianych wydatków.

(dowód: zeznania pozwanej M. M. k. 79, e-protokół z dnia 13.07.2017r. 00:14:26-00:14:10).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pozwanej M. M., których strona powodowa nie kwestionowała (art. 203 kpc).

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie w dniu 13 lipca 2017 r. pozwana M. M. uznała powództwo w całości i wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Zgodnie z treścią art. 213§2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W obliczu załączonych do pozwu dokumentów oraz okoliczności wskazanych w jego uzasadnieniu, w ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwaną nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa.

Konsekwencją uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie objętym uznaniem, wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w tym zakresie, zaopatrzenie wyroku rygorem natychmiastowej wykonalności (art. 333§1 pkt 2 kpc) oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu, zgodnie z wynikającą z art. 98 kpc zasadą odpowiedzialności za jego wynik.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.309,04 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot: 1.100 zł od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz 2.209,04 zł od dnia 23 listopada 2016 r. do dnia zapłaty (pkt 1 sentencji wyroku) i opatrzył wyrok rygorem natychmiastowej wykonalności (pkt 3 sentencji wyroku). Jednocześnie, z uwagi na okoliczność, że nakaz zapłaty uprawomocnił się wobec pozwanej M. F. Sąd stwierdził, że zobowiązanie pozwanej M. M. jest solidarne ze zobowiązaniem pozwanej M. F. wynikającym z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w sprawie sygn. akt V GNc 1201/17.

Pozwana przegrała sprawę w całości, więc na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, powinna zwrócić powódce jego koszty.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się stała opłata sądowa w kwocie 100 zł, ustalona zgodnie z treścią art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) oraz koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 1.200 zł, obliczone zgodnie z §3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1668).

Stosownie jednak do treści art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis nie precyzuje pojęcia „szczególnie uzasadnionych wypadków”, więc ich kwalifikacja należy do Sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy, powinien się kierować własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych przez Sąd pod uwagę przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i te, które dotyczą stanu majątkowego i sytuacji życiowej stron (por. Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza, Postępowanie rozpoznawcze, tom 1 pod red. T. Erecińskiego, WP Lexis Nexis, Warszawa 2012, wydanie 4 zmienione, s. 268).

Mając na uwadze sytuację majątkową i rodziną pozwanej, a zwłaszcza postawę procesową pozwanej, która na pierwszej rozprawie uznała żądanie pozwu, Sąd nie obciążył jej kosztami procesu.

SSR Katarzyna Górna -Szuława